

des périodes accomplies sous la législation allemande, ne subissent pas de réduction;

b) les prestations ou éléments de prestations fixés indépendamment du temps passé en assurance seront réduits au prorata de la durée des périodes entrant en compte pour le calcul des prestations d'après la législation allemande par rapport à la durée totale des périodes entrant en compte pour le calcul des prestations d'après les législations de toutes les institutions intéressées.

Article 2

Pour l'interprétation des paragraphes 3 et 4 de l'article 8 et des paragraphes 3 et 4 de l'article 11 de l'Accord, les périodes d'assurance ou assimilées passées dans un autre pays contractant doivent être considérées comme des périodes de cotisations au regard de la législation néerlandaise.

EN FOI DE QUOI les soussignés, ayant déposé leurs pleins pouvoirs respectifs, ont signé le présent Accord.

Fait à Paris le 27 juillet 1950 en un seul original en français.

Pour la Belgique:

(s.) Baron F. DE KERCHOVE.

Pour la France:

(s.) E. LAMBERT.

Pour les Pays-Bas:

(s.) O. H. B. SCHOENEWALD.

Pour la République fédérale d'Allemagne:

(s.) SCHEUBLE.

Pour la Suisse:

(s.) SAXER.

2389 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

De Industriële Commissie van de Internationale Arbeidsorganisatie voor het Binnenlands Transport („Inland Transport“) heeft in haar tweede zitting van 7 tot 16 Mei 1947 in een resolutie de wens uitgesproken, dat de Raad van Beheer van het Internationale Arbeidsbureau de aandacht van de daarbij betrokken Regeringen zou vestigen op een aantal problemen betreffende onder andere de sociale zekerheid voor de opvarenden van de Rijnvloot en tevens de Raad van Beheer verzocht de Regeringen in overweging te geven een bijzondere tripartite conferentie bijeen te roepen ter regeling van deze problemen. Hieraan is gevolg gegeven.

Het betrof hier niet een Internationale Arbeidsconferentie in de eigenlijke zin, doch een conferentie van een kleine groep van bij het regionaal vraagstuk direct belanghebbende Staten. Behalve de Rijn-oeverstaten en België namen aan de conferentie deel Groot-Brittannië en de Verenigde Staten van Amerika, de laatste evenwel slechts met een waarnemer. De Centrale Commissie voor de Rijnvaart heeft de werkzaamheden, ook de meer formele, bijgewoond „à titre consultatif“.

Ook een vertegenwoordiger van de Verenigde Naties heeft de werkzaamheden tot het einde toe gevolgd. De Internationale Transportarbeidersfederatie en de Internationale Federatie van Christelijke Fabrieks- en Transportarbeidersbonden zijn met waarnemers vertegenwoordigd geweest bij de behandeling van de materiële inhoud der verdragen.

De tripartite samenstelling is bij de conferentie gehandhaafd bij het vaststellen van de materiële inhoud van het Verdrag. Ingevolge een besluit van de conferentie zijn de titels IV en V van het Verdrag in een slotconferentie, gehouden in Juli 1950 te Parijs, door vertegenwoordigers der Regeringen behandeld.

Het Verdrag werd vanwege Nederland op 30 September 1950 te Genève ondertekend.

Het Verdrag is in beginsel van toepassing op het Rijnvaartpersoneel, dat wil zeggen: de arbeiders of de daarmee gelijkgestelden, die onderdaan zijn van een der verdragsluitende Staten of van een der andere Staten, die vertegenwoordigd zijn in de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, en die deel uitmaken van de bemanning van vaartuigen, welke in de uitoefening van een bedrijf worden gebruikt voor de Rijnvaart en die voorzien zijn van een certificaat, bedoeld in artikel 22 van de Acte van Mannheim. Een geheel nieuwe figuur is, dat de statenlozen er eveneens voordeel van zullen ondervinden.

De plaats van de zetel van de onderneming, bij welke de betrokken arbeider in dienst is, is voorts in beginsel beslissend voor de beantwoording van de vraag, van welk land de wetgeving van toepassing is.

In de door Nederland de laatste jaren op het stuk der sociale verzekering gesloten bi- en multilaterale verdragen — te denken is hier onder meer aan het Belgisch-Nederlandse Verdrag, het Nederlands-Franse Verdrag, het Nederlands-Luxemburgse Verdrag en het Nederlands-Duitse Verdrag — heeft als een der leidende beginselen steeds gegolden, dat de verzekeringstijdvakken, in Nederland en in het andere land of de andere landen vervuld, te zamen in aanmerking worden genomen voor de berekening van de wachttijd en de vaststelling van het aantal premien, welke als voorwaarde voor het recht op uitkering zijn gesteld. Ook aan het onderhavige Verdrag ligt bedoeld beginsel ten grondslag.

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Zoals in het algemene deel dezer memorie reeds is uiteengezet, is het Verdrag in beginsel van toepassing op opvarenden van de Rijnvloot, dat wil zeggen: werknemers of daarmee gelijkgestelden, die onderdaan zijn van een der Staten, welke vertegenwoordigd zijn in de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, of op statenlozen, die deel uitmaken van de bemanning van vaartuigen, die in de uitoefening van een bedrijf gebezigd worden voor de Rijnvaart en die voorzien zijn van een certificaat, bedoeld in artikel 22 van de herziene Rijnvaart-acte, ondertekend te Mannheim op 17 October 1868.

Het Verdrag geldt niet voor de bemanningen van zeeschepen en vaartuigen, welke uitsluitend of bijna uitsluitend in de havens worden gebruikt.

Artikel 2

In dit artikel worden de takken van verzekering opgesomd, tot welke de regeling van het Verdrag zich uitstrekt, te weten:

1. de ziekengeld- en ziekenfondsverzekering;
2. de verzekering in zake uitkering bij moederschap;
3. de invaliditeitsverzekering;
4. de ouderdomsverzekering;
5. de weduwen- en wezenverzekering;
6. de verzekering tegen ongevallen- en beroepsziekten;
7. de werkloosheidsverzekering;
8. de kinderbijslagverzekering.

Artikel 3

Dit artikel regelt de gelijkstelling van de Rijnvarenden — en hun op grond van de nationale wetgeving mede verzekerde gezinsleden — met Nederlandse onderdanen ten aanzien van de takken van sociale verzekering, genoemd in artikel 2.

Artikel 4

In het algemene deel dezer memorie is reeds opgemerkt, dat het Verdrag in beginsel er van uitgaat, dat de wetgeving van dat land van toepassing is, waar de plaats van de zetel der onderneming, bij welke de betrokken arbeider in dienst is, is gevestigd.

Het is wenselijk gebleken de mogelijkheid open te stellen, dat, wanneer de onderneming bovendien een agentschap heeft in één of meer der aangesloten landen, bij overeenkomst tussen de betrokken landen deze vertegenwoordiging als zelfstandige onderneming te doen beschouwen, waardoor de wetgeving van het land van toepassing wordt, waar het agentschap is gevestigd. De tweede volzin van het tweede lid van dit artikel houdt hiertoe de mogelijkheid open.

Het derde lid voorziet in het geval, dat de zetel van de onderneming niet in een der aangesloten landen is gevestigd, dan wel dat de eigenaar-schipper zijn domicilie niet in een van die landen heeft.

Artikel 5

Dit artikel waarborgt, dat de Rijnvarende, die niet langer verplicht-verzekerd is, op zijn verzoek — met inachtneming van de ten deze voor de eigen onderdanen geldende wettelijke bepalingen — in de vrijwillige verzekering kan worden opgenomen. Ook ten aanzien van de vrijwillige voortzetting der verzekering vindt samentelling van de in de onderscheiden landen vervulde verzekeringstijdvakken plaats voor de vaststelling van de eventueel te vervullen wachttijd.

TITEL II

Bijzondere bepalingen voor verschillende risico's

HOOFDSTUK I

Ziekte, moederschap en overlijden (Uitkering bij overlijden)

Artikelen 6 en 7

Voor de ziekteverzekering — daaronder begrepen de zwangerschaps- en bevallingsuitkeringen — worden, voor wat betreft de wachttijd, de verzekeringstijdvakken, in de verschillende verdragsluitende landen doorgemaakt, eveneens te zamen geteld, zij het, dat de tweede volzin van het eerste lid van artikel 6 een beperking oplegt.

Het ziekgeld en de medische behandeling komen voor rekening van het orgaan, waarbij de arbeider verzekerd was op het tijdstip van de eerste medische vaststelling der ziekte (la date de la première constatation médicale de l'affection). Dit begrip dient volgens de nationale wetgeving te worden uitgelegd. Voor de uitkering in geld is de datum van de aanvang der arbeidsongeschiktheid, voor de kosten van de medische behandeling de datum van de eerste medische behandeling beslissend.

De uitkeringen ter zake van zwangerschap en bevalling komen voor rekening van het orgaan, bij hetwelk de verzekering bestond op de datum van de conceptie. Zo deze datum niet kan worden vastgesteld, wordt zij geacht te zijn de 270ste dag, aan de geboorte voorafgaande.

Bij verblijf in een andere Staat dan waar de Rijnvarende is verzekerd, wordt de geneeskundige behandeling verstrekt door het betreffende orgaan ter plaatse.

HOOFDSTUK II

Invaliditeit

Artikelen 8, 9 en 10

Ten aanzien van de uitkering bij invaliditeit geldt, dat deze wordt verleend door het bevoegde orgaan van het land, welks wetgeving van toepassing is ten tijde van het intreden der invaliditeit. Op de regel, dat de invaliditeitsuitkering ten laste komt van het land, waar de arbeider invalide wordt, bestaat een uitzondering ten aanzien van de arbeider, wiens invaliditeit intreedt binnen een jaar, nadat hij verzekerd werd bij het orgaan van de Staat, waar de invaliditeit is ingetreden. In dat geval komt de uitkering ten laste van het orgaan, waar de belanghebbende tevoren was verzekerd. Deze beperking geldt niet ten aanzien van invaliditeit, welke het gevolg is van een ongeval. Bij akkoord kan van het vorenstaande worden afgeweken.

Ook voor de invaliditeitsverzekering vindt samentelling plaats van de onder de verschillende verzekeringsstelsels der deelnemende Staten doorgebrachte verzekeringsperioden.

HOOFDSTUK III

Ouderdom, overlijden

Artikel 11

Evenals ten aanzien van de uitkering bij invaliditeit geldt voor de ouderdoms- en overlijdensverzekering, dat de verzekeringsperioden, vervuld in de verschillende verdragsluitende Staten, worden samengeteld.

Werd de uitkering bij invaliditeit in het algemeen verleend door het orgaan van de Staat, waar de verzekerde invalide woont, de uitkering bij ouderdom en overlijden wordt naar verhouding van de in elk land doorgebrachte verzekeringsduur over de landen verdeeld. De wijze van berekening van de uitkering — welke onder de benaming „prorata temporis-systeem” algemeen bekend is — heeft ook in de verdragen tussen de landen van het Vijfmogendhedenverdrag met betrekking tot de ouderdoms- en weduwenverzekering algemeen toepassing gevonden. Ieder land gaat na — nadat de in de verschillende landen vervulde verzekeringsperioden zijn samengesteld — welk bedrag aan uitkering zou zijn ontvangen, indien de verzekeringsperioden,

welke de betrokkene in deze landen heeft doorgebracht, uitsluitend in het eigen land waren vervuld geworden. Daarna wordt de uitkering vastgesteld op dat gedeelte van het aldus gevonden bedrag, hetwelk in evenredigheid staat tot de werkelijke verzekeringsduur in het betrokken land.

In het algemeen zal de regeling, neergelegd in de leden 1 tot en met 5, voor de betrokkenen gunstig zijn. Nochtans bestaat de mogelijkheid, dat zij in bepaalde gevallen tot een minder gunstige uitkomst leidt dan wanneer door elk land afzonderlijk uitkering was verstrekt naar zijn eigen wetgeving, zonder de in de andere landen volbrachte verzekeringsduur in aanmerking te nemen. Het zesde lid van dit artikel opent hierom de mogelijkheid, dat iedere verzekerde op het moment, waarop zijn aanspraak op pensioen ontstaat, kan verzoeken het bepaalde in de eerste vijf leden te zijnen aanzien buiten toepassing te laten.

Artikel 12

Dit artikel heeft evenals soortgelijke bepalingen in wederkerigheidsverdragen in zake sociale zekerheid de strekking te voorkomen, dat op grond van het Verdrag al te geringe uitkeringen zouden moeten worden verleend.

Artikel 13

Bij de Zwitserse Bondsstaat ontmoette aanpassing aan het systeem, neergelegd in artikel 11, dusdanige bezwaren, dat het noodzakelijk was, de aanspraken, te ontleen aan de Zwitserse wetgeving met betrekking tot de ouderdoms- en weduwenverzekering, afzonderlijk te regelen. Samentelling van verzekeringstijdvakken en toepassing van het „prorata-systeem” zal niet plaats vinden. In de plaats hiervan zal aan de Rijnvarende of diens nagelaten betrekkingen — onder volledige gelijkstelling met de Zwitserse burgers — uitkering worden verleend, waar de betrokkenen ook hun woonplaats hebben, indien of wel in totaal ten minste vijf jaar premie is voldaan voor de Zwitserse ouderdomsverzekering, dan wel indien een jaar premie is betaald en de verzekerde gedurende tien jaar zijn woonplaats in Zwitserland heeft gehad. Indien aan de Zwitserse ouderdomsverzekering geen aanspraken op uitkering kunnen worden ontleend, zal restitutie geschieden van de waarde der voldane premieën.

TITEL V

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 29

In de gevallen, dat de wetgeving van de verdragsluitende Staten — afgezien nog van de beperkende bepalingen in zake het deviezenverkeer — toegekende renten niet betaalbaar doet stellen bij verblijf buitenslands, zullen de belanghebbenden — op aanvraag binnen één jaar na het in werking treden van dit Verdrag — ingevolge het onderhavige artikel alsnog in het genot van de niet toegekende of geschorste rente kunnen worden gesteld, onder de voorwaarden, sub *a* en *b* van lid één genoemd.

Verzekeringstijdvakken, liggende vóór het in werking treden van dit Verdrag, zullen daarbij in aanmerking worden genomen, zo dit, bij vroegere inwerkingtreding, was geschied.

Bij aanvullend akkoord zullen de ten deze noodzakelijke nadere voorzieningen worden getroffen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,

A. A. VAN RHIJN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

STIKKER.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. H. WEMMERS.